

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 04/03/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1177

“NGƯỜI BIẾT NÓI LỖI CỦA BẠN LÀ NGƯỜI CHÂN THẬT YÊU THƯƠNG BẠN”

Người nói lỗi của chúng ta là người trong tâm họ không có “*tự tư tự lợi*”. Nếu một người trong tâm họ có mưu tính được mất, hơn thua thì họ sẽ chỉ nói tốt cho chúng ta. Điều này chúng ta phải hết sức cảnh giác! Chúng ta quán sát xem ai là người đang nói lỗi và ai là người đang che dấu lỗi cho chúng ta? Chúng ta thường thích gần gũi những người nói tốt về mình và tránh mặt những người chỉ trích mình. Đây là việc làm sai lầm nghiêm trọng! Chúng ta quán chiếu xem chúng ta thẳng thắn chỉ ra lỗi lầm của người khác hay chúng ta thường che dấu lỗi lầm của người?

Hòa Thượng nói: “*Người khác không muốn nói lỗi lầm của chúng ta vì họ không muốn đắc tội với chúng ta, chúng ta có lỗi cũng không liên quan đến họ*”. Nếu chúng ta có tâm cảnh như vậy thì chúng ta không xứng đáng là học trò của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Thánh Hiền dạy chúng ta: “*Thấy lợi không màng, thấy khó dần thân*” hay “*Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thụ*”. Chúng ta không kết giao với người không có chuẩn mực, không có đạo lý. Người thế gian thường nói: “*Chúng ta muốn biết người đó như thế nào thì hãy xem những người bạn của người đó*”. Nếu những người bạn của họ chân thành, cần, kiệm, liêm chính thì chắc chắn họ cũng như vậy.

Nếu chúng ta nhìn thấy người khác mắc lỗi mà chúng ta không quan tâm thì chúng ta đã sai. Trong “*Đệ Tử Quy*” dạy chúng ta: “*Lỗi không ngăn, đôi bên sai*”. Chúng ta thấy một người sai thì chúng ta phải tận tâm tận lực giúp họ sửa sai. Nếu đó là một người có tầm ảnh hưởng thì chúng ta càng phải giúp họ sửa đổi. Chúng ta nói thẳng, nói thật, nói bằng tâm chân thành thì chúng ta sẽ không gieo thù, kết oán với họ. Tâm cảm tâm, chắc chắn họ sẽ cảm nhận được. Nếu chúng ta nói bằng tâm cống cao, ngã mạn, tự cho mình là hơn người thì chắc chắn sẽ gây thù, kết oán.

Chúng ta nhìn thấy những người xung quanh, thậm chí người bề trên của chúng ta sai thì chúng ta cũng phải khuyên. Trong “**Đệ Tử Quy**” dạy chúng ta: “**Khuyên không nghe, vui can tiệp. Dùng khóc khuyên, đánh không giận**”. Dù họ có đánh mắng chúng ta cũng phải khuyên. Nếu chúng ta bàng quan thì chúng ta không có tâm từ bi. Người thế gian nói: “**Nhất quá tam**”. Người thế gian cho rằng, chúng ta chỉ nên khuyên một người không quá ba lần nếu họ không thay đổi thì thôi. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta nói một lần họ không nghe thì chúng ta nói mười lần, nói một trăm lần, một nghìn lần. Chúng ta nói đến khi họ đuối, không cho chúng ta nói thì thôi!**”. Đây là tâm từ bi của nhà Phật. Chúng ta nhìn thấy một người sắp phạm phải lỗi lầm nghiêm trọng thì chúng ta phải mau giúp họ. Chúng ta giúp người phát khởi được thiện tâm đã là khó, chúng ta muốn độ được một chúng sanh thì càng khó hơn. Những người phạm phải sai lầm, tôi cũng khiển trách, trừng phạt họ nhưng tôi quan tâm, dõi theo họ còn nhiều hơn những người khác. Có những người học trò bị tôi đuổi nhưng tôi vẫn theo dõi họ, khi họ sửa đổi được thì tôi mừng rơi nước mắt.

Hòa Thượng nói: “**Người nói lỗi lầm của chúng ta là người chân thật yêu thương chúng ta. Cha Mẹ bình đẳng quan tâm đến con cái, thậm chí những người con không nghe lời thì Cha Mẹ sẽ quan tâm nhiều hơn. Lão sư cũng luôn nói lỗi của học trò. Học trò có thể tiếp nhận mười phần thì Lão sư sẽ nói mười phần. Học trò không muốn nghe thì Lão sư sẽ không nói mà chờ đến khi họ chịu lắng nghe thì Lão sư sẽ nói**”. Lão sư không có tâm thiên vị mà nếu học trò không thể tiếp nhận thì Lão sư sẽ không nói vì học trò không nghe lời thì Lão sư nói họ cũng không làm theo!

Hòa Thượng nói: “**Trong xã hội hiện đại, bậc thiện hữu tri thức rất ít, ác tri thức rất nhiều hay thiện duyên rất ít nhưng ác duyên rất nhiều. Trong ác tri thức cũng có một số người chúng ta ưa thích, một số người chúng ta chán ghét. Những người đến cung phụng, bợ đỡ chúng ta sẽ làm chúng ta mê hoặc, điên đảo, làm chúng ta rơi vào tình chấp không còn trí tuệ**”. Hiện tại, chúng ta muốn tiến thân, muốn làm một người hoàn thiện rất khó! Nếu chúng ta muốn thay đổi chính mình theo chiều hướng tốt thì chúng ta phải kiên trì trong hai mươi, ba mươi năm. Nhưng chỉ cần chúng ta có một ý niệm xấu thì chúng ta đã thay đổi chính mình theo chiều hướng xấu. Duyên xấu có rất nhiều, duyên xấu kết hợp với nhân xấu thì kết quả xấu sẽ liền hiện tiền. Chúng ta thường cảm tình dụng sự nên chúng ta có thể dạy được con của người khác nhưng chúng ta không thể dạy được con của mình.

Hòa Thượng nói: “**Bậc thiện hữu tri thức chân thật thì lời của họ nói không dễ nghe. Ngày ngày, bậc thiện hữu tri thức sẽ nói ra lỗi lầm, sẽ nhắc nhở chúng ta. Chúng ta không nhận ra lỗi lầm của mình mà có người nhắc nhở giúp chúng ta thì chúng ta phải nên cảm ơn họ**”. Ngày nay, chúng ta không dễ gặp được bậc thiện hữu tri thức. Có những người còn muốn chúng ta làm sai để chúng ta dần dần mất uy tín với mọi người. Người xưa cũng có những điển tích về việc, khi một người ghét một ai đó thì họ sẽ để mặc người đó mắc sai lầm khiến cho người đó bị nhà vua trừng phạt.

Hòa Thượng nói: “**Người nói lỗi lầm của chúng ta là người chân thật yêu thương chúng ta. Hiện tại, rất nhiều người mang tâm oán hận, tìm cách xa lánh những người thường nói lỗi của họ**”. Người không dám đối diện với người chỉ trích mình thì người đó không thể tiến bộ. Họ chỉ trích chúng ta thì chúng ta nên hoan hỷ tiếp nhận. Chúng ta phải đi cầu người khác chỉ ra lỗi thì chúng ta mới có thể tiến bộ. Một số người tránh mặt tôi vì gặp tôi là họ sẽ bị mắng. Đây là một sự sai lầm!

Hòa Thượng nói: “**Người ngày ngày nịnh bợ, làm những việc chúng ta ưa thích thì người đó đang hãm hại chúng ta. Người thích thân cận ác tri thức, xa rời thiện tri thức thì không thể có được thành tựu**”. Người nịnh bợ chúng ta sẽ làm chúng ta mê hoặc, điên đảo, làm chúng ta cảm tình dụng sự. Chúng ta làm việc bằng cảm tình thì chúng ta không thể chí công vô tư mà chúng ta sẽ “*tự tư tự lợi*”. Chúng ta sợ bị mắng, sợ bị chỉ trích thì chúng ta không thể có được thành tựu. Trong “**Đệ Tử Quy**” dạy: “**Gần người hiền tốt vô hạn. Đức tiến dần, lỗi ngày giảm**”. Người hiền chính là thiện hữu tri thức, họ bỏ đi tư lợi để nói thẳng, nói thật cho chúng ta. Chúng ta muốn thành tựu đạo nghiệp thì chúng ta phải thân cận thiện hữu tri thức. Người che dấu lỗi, chỉ nói tốt về chúng ta thì họ làm cho chúng ta mê hoặc, điên đảo không phân biệt được chánh tà, phải trái, tốt xấu. Hòa Thượng nói: “**Người biết và có thể nói lỗi lầm của chúng ta là người chân thật yêu thương chúng ta!**”.

Quá trình chúng ta thay đổi tập khí, phiền não không đơn giản. Người xưa nói: “**Đối với người thì chúng ta phải khoan dung đến ba phần. Đối với tập khí của chúng ta thì chúng ta phải đuổi cùng diệt tận**”. Nếu chúng ta không đuổi cùng diệt tận thì chúng ta không thể thay đổi được tập khí. Tôi đã dậy sớm gần 1200 ngày nhưng chỉ cần một ngày tôi không nghiêm khắc với chính mình thì tập khí trong tôi sẽ trở dậy. Tối hôm qua, khi dạy lớp chữ Hán xong, hơn 10 giờ tôi mới được đi ngủ. Sáng nay, khi 3 giờ 40 phút, điện thoại báo thức của tôi reo, ý niệm ban đầu của tôi là không biết tiếng gì kêu, ý niệm thứ hai của tôi mới là đã

đến giờ phải dậy. Sau gần 1200 ngày thì tập khí, phiền não của tôi vẫn còn nguyên. Hòa Thượng nói: “**Phật Bồ Tát không ngừng tinh tấn**”. Các Ngài đã là Phật Bồ Tát mà các Ngài vẫn không ngừng tinh tấn. Chúng ta là phàm phu mà chúng ta không ngừng “*tinh tướng*” thì làm sao chúng ta có thành tựu! Chúng ta học Phật nhiều năm thì chúng ta mới có thể nhìn thấu, hiểu thông suốt.

Trong “**Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục**”, Hòa Thượng nói, đa phần những người vãng sanh là những người trên 70, 80 tuổi vì họ đã sống nhiều năm nên họ có tâm xả ly cao. Họ đã hiểu thấu được nhân tình thế thái, người đã từng là bạn tốt, người đã từng yêu thương cũng có thể quay lại hại chúng ta. Họ đã tan nhạt, không còn chấp trước với thế tình, họ biết tất cả là giả nên họ dễ dàng buông xả, tâm họ tự tại. Những đứa trẻ mới lớn cho rằng nếu chúng không có được người mình yêu thì chúng sẽ chết. Thời gian trôi qua, chúng sẽ nhìn thấu, hiểu thông và không còn chấp trước nữa. Trải qua gần 20 năm học Phật, tôi cũng đã dần nhận ra chân tướng sự thật của mọi việc. Hòa Thượng học Phật gần 70 năm, Ngài đã tham thấu được chân tướng sự thật của vũ trụ nhân sinh nên Ngài rất dễ dàng buông xả. Chúng ta chưa tham thấu, chưa hiểu rõ nên chúng ta không dễ dàng buông xả “*tài, sắc, danh, thực, thù*”. Khi nào chúng ta hiểu rõ chân tướng sự thật rồi thì chúng ta sẽ rất dễ dàng buông xả!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!